

Інтерв'ю з Дмитром Кузьменко (Кузьком Кузякіним)

Із книжками письменника **Кузька Кузякіна** я познайомилася приблизно десять років тому. Першими були «Зубасті задачки», потім з'явилися інші видання. Далі у творчості автора почалася «принцесяча» історія — він видав серію книжок про принцесу. У Всеукраїнському рейтингу «Книжка року-2018» Кузька Кузякіна відзначили в номінації «Дитяче свято» за видання «#щотакематематика?».

Проте останні кілька книжок автор підписує своїм справжнім іменем — **Дмитро Кузьменко**. Чому відбулася така зміна? Чи побачимо ми ще книжки Кузька Кузякіна? Як стають дитячими письменниками? Відповіді на ці та інші запитання я намагалася з'ясувати в розмові з письменником.

— **Ти працюєш під псевдонімом Кузько Кузякін, але деякі книжки підписуєш також і своїм справжнім іменем. То ким із них ти є більше: Дмитром чи Кузьком?**

— Дмитром. Кузько Кузякін був веселим розбишакою. Подякуймо йому, якщо було за що. І попрощаймося назавжди. Його більше не буде.

— **Чому?**

— По-перше, я вже не відчуваю себе Кузьком Кузякіним. А по-друге, він просто не потрібен.

— **Скажи, чому колись ти вирішив узяти собі саме цей псевдонім?**

— Це трохи довга історія. У школі з очевидних причин у мене було прізвисько Кузя. Але сам я, подумки кепкуючи, коли припускався якоїсь помилки або втинав дурницю, називав себе Кузякіним. Потім я пройшов відбір до Артеку, там працював зокрема й у пресцентрі. І щоб під статтями не маячило одне й те саме прізвище, під деякими текстами підписувався як спецкор

Кузякін. Згодом мені довірили вести ігрову рубрику в журналі «Професор Крейд» (вона була трохи зухвала й дурнувата), і щоб підтримати гру, я вигадав собі псевдонім Кузько Кузякін. Пізніше дебютував з першою книжкою — це були «Зубасті задачки», створені якраз на основі цієї рубрики.

У псевдонімі була також суто прагматична потреба. Річ у тім, що є ще Дмитро Кузьменко, який написав книжку «Аеніль». І це не я. Але наші біографії та світлини часто плутали. Навіть зараз мені іноді ставлять запитання, які, очевидно, адресовані тому іншому Дмитрові.

Але тепер немає потреби в Кузькові, це вже не я. Мені б також не хотілося, щоб книжки українського письменника були підписані прізвищем російського походження.

— **Хто ж у такому разі Дмитро Кузьменко?**

— Дмитро Кузьменко — справжня жива людина, батько трьох дітей, вимушений біженець, часом сильний і наполегливий, а часом безпорадний.

— **І ще автор 20 книжок.**

— Ну, так, і це також. Тобто насправді це, мабуть, найголовніше. Усе залежить від того, як подивитися.